

cm
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29

Det här verket har digitaliseringen vid Göteborgs universitetsbibliotek.

Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.

All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.

This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

GÖTEBORGS UNIVERSITET

N:o 27.

Det Nya Væcco=bladet.

Lördagen, den 31 December, 1763.

Slutet af Jule: Tankar.

Gud har sändt i verlden sin Son, Jesum, til at välsigna eder, at hvar och en af eder skulle sig omvända från sin ondskä. Åter et utmärkt åndemål, hvars före Jesus blifwet sänd i verlden; et åndemål, som tages för af gjordt, om välsignelsen skal åga rum: ja, närmare efter Apostelens uttryck, en nödvändig omständighet, et medel, som förbehålls. Ty det borde läsas: Gud har sändt honom, nämligen sin Son, Jesum, som välsignar eder, i det han omvänder hvar och en af eder, som ej på hårdnackat satt emotstår, ifrån sin ondskä.

Det war et gammalt Evangelium, at Messias skulle frälsha sit folk ifrån des synder, jag menar både från syndastraffet, syndafulden, och syndawäldet. Paulus länar hief orden af Esaias, då han säger uti Rom. II: 26. Af Zion skal den komma, som fria skal, och af vän-

D

wända ogudagtigheten ifrån Jacob. Huru gammal och hignelig denna lärän är, wil doch kött och blod svarrligen fördraga hänne hel och hållen. Hvar och en wil blifwa välsignad; men hvar och en wil just icke wända sig ifrån sin ondskä. Det låter ljustigt, at höra synderna förlåtas; men at syndarwanan tillika bör afläggas, och den gamla människjan afklädas, klingar icke så väl i drat. Det är likvist en ostridig sanning, enlig med Guds Ord, enlig med Christna Religionens hufvud - affigter. Låtom os öfverlygas härom, och lägga saken på hjertat. Huru lyda til en början Propheciorna?

Det försäkras på flera ställen, at, som Messias skulle faja och rensa Lewi söner, och sätta dem i stånd, at ofra spisoffer uti råtfärdighet; så skulle visserligen mycket folk och Hedningar, i nya förbundet, söka Herren, för att lära des vågar, och wandra på des stigar, Es. 2: 2, 3. Mich. 4: 1, 2. Ja, Gud skulle på den tiden gifwa sin Lag uti deras hjertan, Jer. 31: 33.

Hela nya Testamentet talar om et lika ände-mål. Johannes Döparen var ju sånd, at lik-som med fingret utmärka Messias; men hvad ingång hade han? I Matth. 3: 2. låse wi: gōrer båtring; och Christus drifwer allestädes samma ämne. Se wi på des härliga bergsprådikan, uptagen i Matth. 5, 6 och 7 Capitelar; så börjar han väl med trösteliga utrop, och

och idel saligheter. Men hvilke är de, som han sällar och välsignar? Inge andre, än andeligen fattige, saktmodige, renhjertade och fridsame själar. Ja, på det intet mistag mätte i så ömt årende finna rum; så friar han lagen ifrån Judarnes tränga uttydningar, och lägger dem för ögonen en gudomelig sedolsåra. Samma göra och Apostlarne i deras skrifvessel: allesamman yrka på helgelsen. Christus gaf sig sjelf ut för os, säger Paulus, på det han skulle förlössa os ifrån all oråtfärdighet, och rena os sig sjelf et folk til egendom, hvilket sig om goda gerningar beslitar, Tit. 2: 14. Ser, huru Apostelen förbindes tron och gerningar, Lag och Evangelium. Än Johannes då? Hvar och en, säger han, som har wer detta hopp, han renar sig; och i weten, at fördenskul uppenbarades Guds Son, at han skulle nederslä djeſtrolens gerningar, I Joh. 3: 3, 5, 8.

Hvad skriften så tydligent lärer, rimar sig osörnekeligen med flera styrkande skäl. Huru lefde mänuiskjorna vid Christi födelse? De lågo ju nedränta uti djupaste fördärf. Om Hedningarna, det är södra delen af verlden, låse wi en hisklig målning i Rom. 1 Capitel. Hvad Judarne angår, eller den uplystare hopen; så witnar Apostelen Petrus, at de hade förslitet sit lefwerne efter Hedningarnes wilje, wandrandes i lösgagtighet, i begärelse, i dryckenkap, i frässeri, i swalg, och i gruswelig

afguda-dyrkan, i Pet. 4: 3. Såndes då Gråtsaren endast at blota för synder, eller tillika för att omvända syndare? Vägge delarne måste wi bejaka, så framt icke Christus varer en synda-tjenare; försnadelig tanke, som Paulus fördömt uti Gal. 2: 17.

Många i vår tid stöpa så om Christendomen, at sedan Christus kommet i verlden, kan hvor och en med obekymmersamhet hvila vid Jesu dyra förtjenst, och den Högstes barmhärtighet, utan at bry sig om någon båtring. En diestslära! Hvarföre finne wi så mycket hot, och så mycken förbannelse, i sjelfwa nya Testamentet? Hvarföre låse wi där om både dom och ewiga plägor? Eller skal detta ej hållas för rent alswar? Kanske för hotelser utan werkan? Nej, det wore at göra Gud til lugare. Dvärtom, min Läsure, om Jesu affigt ej varer, at omvända syndare; så kunde han icke en gång åska tron: ty hon rengör hjertan, Apostl. G. 15: 9, och werkar genom Kärleken, Gal. 5: 6. Icke heller kärlek til Gud: ty det är Kärleken, at wi hälle hans bud, i Joh. 5: 3.

Christna Religionen systar således hel och hälلن på helgelse; så mycket mer, som des stiftare förelyst os med så utmärkt helig wandel, och losvat en däremot svarande nådelen.

Så warer då Jesu esterföljare, allej, som wiljen hemta någon frukt af des ankomst i verlden! Kastar med gamla året gamla människjan bort, och fatter en gång et fast uppsåt, at wandra uti

et

et nytt lefverne. Det är icke nog, at välsignelsen går eder annars ur händren: huru stole vi undfly, om wi en sådan salighet icke agte?

Hvad nytt i Staden?

Korta Stads-nyheter.

Götheborgska Wexel-priset.

Onsdagen, den 28 December,

Amsterdam	-	81 $\frac{1}{2}$	M:t R:mt,
Hamburg	-	85	M:t R:mt.

Inkommen är Stepparen John Mackandy ifrån Portsoj med barlast.

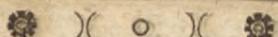
Korta lärda Nyheter.

Stockholm. Uti Sivenske Mercurius, November månad, läser man utom annat 6 Öder af Horatius, til större delen väl och lyckeligen försvenskade: jag wil til et prof inrycka den lilla tacka Oden, under N:o 30. första boken.

Du, som öfwar hjertan råder,
Kom, Gudinna, ur din högd!
Kom i groåll och gör i näder
Min Glycera fall och nogd!

Dd 3

Lille

Lille Guden med dig följe!
Skämt, och lekar och behag
Hånnest tjäll med nögen hölje,
Och uplifive rätt vårt lag!

Kan jag väl förbigå samtalet mellan Horas
tus och Lydia, ut 3 bot. Ode 9?

Hor. Då du mig ansåg med behag,
Då än min kärlek hos dig rådde,
Och andras succar du försinadde;
Var Kongen mindre säll än jag.

Lyd. Så länge du mig trogen var,
Och Chloris ej dit hjerta bögde,
Min stilla lycka mig fornögde,
Och gaf mig idel glada dar.

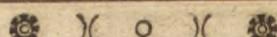
Hor. Nu är jag blifwen Chloris slaf.
Des ögon se, des sång åt höra,
Se, det är nu mit enda göra:
Jag ålskar hånne til min graf.

Lyd. Jag hyser lika kärleks glöd
För Damon, som mig hjertat gifvet;
Vår kärlek har gemensam blifvet,
Och trådfar nu både lif och död.

Hor. Än om den eld, jag för dig hyft,
Ur askan åter skall upplåga,
Och du ännu en gång fick ågå
Et hjerta, som åt Chloris myst?

Lyd. Jag skulle gerna glömma då
Alt hwad hos Damon mig behagat,
Alt hwad hos dig jag öfverflagat,
Och glad med dig i döden gå.

Råt-

Råttelser.

Wid Epigrammerna öfwer framledne Hof
Cancelleren och Riddaren, Herr O. von Dalin,
förfärdigade i hastighet, har jag funnet följan-
de ändringar tjenliga. Det sidsia uti N:o 23
giswes kan hånda bätre således:

Nuper iners oculis Boreas lensuque ca-
rebat;

Sitque *Dalin*, inquit, mox oculatus ero.
Ecce, *Dalin* obiit; conduntur lumina
centum:

Luce caret Boreas, et Cynostura sua.

Wid de förra uti N:o 22 läses på sina stäl-
len så:

EPIGR. II.

Qui didicit vitam docuitque, hic finiit
illam,

Ante diem: quis jam scribet, ADOL-
PHE, Tuam?

EPIGR. IV.

Sidus Hyperboreum, fatuos quod dispu-
lit ignes,
Occidit; et redditum secula forte negant.

EPIGR. V.

Ipse Pater, Genius, Judex et Regula Vatum,
Quodque premit nomen nomina tan-
ta, *Dalin*;

Qui tot Patricios

Det

Det tredje Epigrammet kunde ock utan skada
fördelas i 2 disticha.
Uti N:o 26, s. 205, r. 6, står samma, lås
den sammes.

Sma Kyrko-tidningar.

Den 23 dennes utnämdes följande förtjente
Män til Prostar, nämligen Mathes. Lectorn här
wid Gymnasium, Herr. Magister Lorens Jul.
Kullin, Kyrkoherden uti Geydråga, Herr Pe-
trus Warenius, och Kyrkoherden uti Söndrum,
Herr Jacob Comenius.

Kundgdrelser.

Pränumeration på Götheborgska Weckos-
bladet blifver hådanefter, som i år, 12 Dal.
K:mt, eller 4 Dal. S:mt. Icke skal coursen
stiga så märkeligen på, som uti mit Wecko-blad.

Nästkommande Tisdag uppföres åter en con-
cert af Herr Dijkman, som spelar då Solo på
Violin, Fleute-traversiere och Clavecin: Re-
stens kan läsas i Wecko-bladet N:o 25.

Uti meubel-boden finnes en ny quadrant,
och tishörichter, til salu.

Tjugonde dragningen för Hospitalet sinkar
ånnu: det är, hon uppfjutes til et annat tide-
hvarf, och en dag, som ingen vågar än utstå.

